

**ДО 85-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
МИХАЙЛА ІЛЛІЧА ЩЕРБАНЯ
(23.02.1921–21.08.2000)**

**Доктор географічних наук, професор,
лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки**

Михайло Іллч Щербань народився в селі Зарічанка Чемеровецького району на Хмельниччині. У 1937 р. став студентом геолого-географічного факультету Київського державного університету. Велику Вітчизняну війну зустрів студентом IV-го курсу. Війна для нього почалася у студентському винищувальному полку Погребняка. Був партизаном на Хмельниччині, воїном-розвідником I-го Українського фронту, звільняв Україну та Польщу. Михайло Іллч нагороджений бойовими орденами та медалями. Наприкінці 1945 р. закінчив Київський державний університет.

У 1946–1947 рр. працював інженером Київської науково-дослідної геофізичної обсерваторії (КНДГО), у 1947–1949 рр. завідував відділом актинометрії КНДГО. У 1950–1952 рр. був аспірантом кафедри метеорології та кліматології, учнем професора І. Половка. З 1952 р. працював у Київському університеті на кафедрі метеорології та кліматології. Уся його подальша наукова та педагогічна діяльність була пов'язана з географічним факультетом, рідною кафедрою, де він пройшов шлях від старшого викладача (1954) до професора (1976), завідувача кафедри (1974–1991), декана факультету (1968–1980). Студенти називали його батьком. У 1991–1996 рр. працював професором-консультантом кафедри метеорології та кліматології.

Михайло Іллч працював в університетах Китайської Народної Республіки (1958–60), був нагороджений орденом КНР. У різні роки викладав лекції в університетах

Лейпцига, Кракова, Дебрецена, Брно, Загреб. М. Щербань – учасник двох Міжнародних географічних конгресів у Монреалі (1972) і Москві (1976).

У 1953 р. М. Щербань захистив кандидатську дисертацію "Клімат Києва та його зміни у зв'язку з генеральним планом реконструкції", у 1974 – докторську на тему "Мікроклімат природних та перетворених ландшафтів рівнинної частини Української РСР (теорія та експеримент)".

Михайло Іллч є визнаним фахівцем з кліматології, мікрокліматології, метеорології, фізичної географії, охорони навколишнього середовища. У науковому доробку вченого понад 330 робіт, серед яких дев'ять монографій та навчальних посібників. Значної уваги М. Щербань надавав підготовці кадрів вищої кваліфікації. Чотири його аспіранти захистили кандидатські дисертації, а один з них (Є. Корнієнко) – ще й докторську.

М. Щербань активно працював в Українському географічному товаристві: був його вченим секретарем, віце-президентом, організатором відділів УГТ, почесним членом Географічного товариства СРСР (1990), Українського географічного товариства (1995).

Михайло Іллч Щербань пройшов тернистий шлях наполегливого вченого, викладача, чуйного та уважного вихователя студентів. Він був відповідальною та вимогливою людиною, великим працелюбом. Географічна громадськість, випускники факультету будуть пам'ятати Михайла Ілліча – наставника, доброго друга.

**ДО 85-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
ПЕТРА ІВАНОВИЧА КОЛІСНИКА
(4.05.1921–15.03.1996)**

кандидат географічних наук, доцент

Петро Іванович Колісник народився в селі Чимери-ське Буківського (нині Маньківського) району на Черкащині. У 1939 р. закінчив з відзнакою Уманське педагогічне училище, 1939 р. вступив до Черкаського педагогічного інституту, але з другого курсу був мобілізований до армії. Пройшов дві війни – фінську та Велику Вітчизняну, нагороджений двома орденами та сьома медалями, серед яких орден Червоного Прапора, медалі "За перемогу над Німеччиною", "Партизанові Вітчизняної війни". Війну закінчив у Польщі.

З Київським університетом пов'язане його життя: прочившись один рік на фізичному факультеті, він продовжив навчання на географічному. У 1951 р. став

одним із перших випускників нової кафедри метеорології та кліматології. Петро Іванович пройшов шлях від аспіранта, викладача до доцента. У 1954 р. захистив кандидатську дисертацію "Основні елементи водного балансу ґрунту і методи їх визначення". Опублікував понад 120 наукових праць, серед яких 25 науково-методичних та навчально-методичних посібників, що використовуються й сьогодні в навчальному процесі (практикум "Метеорологія").

Петро Іванович був доброю та уважною людиною, чудовим педагогом. Випускники різних спеціальностей й сьогодні згадують його цікаві та натхненні лекції з метеорології.